

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-10-5240 גלסברג נ' האפרתי ואח'

ת"ק 12-01-34799 גלסברג נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני :

מספר בקשה: 15

בפני כב' השופט רמי חיימוביץ

**זיו גלסברג
בעצמו**

תובע (משיב)

נגד

**1. יוסי האפרתי
2. עופר האפרתי
3. אי מייליון בע"מ
באמצעות עו"ד שי ארז**

נתבעים (מבקשים)

החלטה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
1. התובע הגיש מספר תביעות קטנות בשל שיגור דברי פרסומת באמצעות מתקן בזק, בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (חוק הבזק). בתביעות נתבעו בתי עסק שאת פרסומיהם קיבל (מפרסמים) וכך המשיבים, שלטענתו הם אלו ששיווקו ושיגרו את הפרסומות ההמוניות עבור המפרסמים השונים (המבקשים). בכתבי ההגנה הטילו המפרסמים והמבקשים את האחריות אלה על אלה.
2. התביעות מול רוב המפרסמים הוסדרו בפשרה מחוץ לכותלי בית-המשפט (למעט מפרסם יחיד המיוצג על ידי אותו בא-כוח כמו המבקשים).
3. התביעה מול המבקשים נותרה תלויה ועומדת וכעת הם מבקשים כי התובע יעביר לידיהם את הסדרי הפשרה שבינו לבין המפרסמים. ביסוד בקשתם עומדים שני טעמים עיקריים: אחד – לטעמם המפרסמים הם המעוולים המרכזיים ואין זה סביר שהתביעה כנגד המפיץ תמשך לאחר שהתביעה מול המפרסם יושבה; שני – עליהם לדעת מהם סכומי הכסף שקיבל התובע מהמפרסמים על מנת להימנע מכפל פיצוי.

1 מתוך 3

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-10-5240 גלסברג נ' האפרתי ואח'

ת"ק 12-01-34799 גלסברג נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני :

4. התובע מתנגד לבקשה ומציין כי הסכמי הפשרה כללו סעיף סודיות. הוא מוסיף וטוען כי בהתאם לחוק הבזק אחריותם של המפרסמים ושל המפיצים נפרדת זו מזו וגם הפיצוי הוא פיצוי עונשי שניתן להטילו על כל מעוול בנפרד. התובע מוסיף וטוען כי סכום הכסף הכולל שקיבל מכל המפרסמים יחדיו עומד על סכום של 2,300 ₪, ש-1,500 מתוכם הוגדרו הוצאות משפט.
- לאחר בחינת טענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה.
5. סעיף 30א(א) לחוק הבזק מגדיר "מפרסם" כ"מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר". לשון החוק מטילה אחריות על פרסום אסור הן על המפרסם והן על המשווק, דבר המתיישב עם תכלית החוק שנועד למנוע את תופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות דואר אלקטרוני, מיסרונים ופקסימיליה, שהפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי (דברי ההסבר להצעת החוק התקשורת, תיקון 33, ה"ח 182 התשמ"ה-2005). במקרים רבים ההפצה בפועל לא נעשית על ידי המפרסם אלא על ידי גופים מסחריים שעיסוקם הוא שיגור פרסום למספר רב של נמענים ולשם כך הם מחזיקים מאגרי מידע וכתובות (שהגיעו לידיהם בצורה חוקית או בלתי חוקית), ותכלית החוק מצדיקה כי תוטל אחריות עצמאית ונפרדת על גופים מסחריים אלה.
6. הנה-כי-כן, בהתאם לחוק אחריותו של המשווק נפרדת ושונה מאחריותו של המפרסם, ומכאן שאם יוכיח התובע את תביעתו עשויה לקום למבקשים חבות בנפרד וללא קשר לחבותם של המפרסמים. הסכמי הפשרה שבין התובע לבין המפרסמים אינם נוגעים אפוא להגנתם של המבקשים או לאחריותם כמשווקים ואין להם כל רלוונטיות במישור האחריות.
7. משקל משמעותי יותר יש לטענת המשיבים בנוגע לחשש מכפל פיצוי, אולם גם טענה זו אינה מצדיקה את חשיפת הסכמי הפשרה בשלב זה, טרם הכרעה בשאלת האחריות, שכן קיים פער גדול בין הפיצוי החוקי המקסימאלי לבין הפיצוי שקיבל התובע עד כה.
8. חוק הבזק מאפשר הטלת פיצוי של עד 1,000 ₪ לכל הפרה. מדובר בפיצוי עונשי שאינו תלוי בהוכחות נזק. הצדדים חלוקים בשאלה האם הפיצוי הוא מקסימאלי להפרה (כדעת המבקשים) או שמדובר בסכום שניתן להטילו על כל מפר בנפרד (כדעת התובע). בשלב זה, טרם הוכרעה שאלת האחריות, אין כל צורך להכריע בשאלה זו שכן התובע תובע את המשיבים במספר רב של הפרות והפיצוי המקסימאלי בהתאם לחוק מגיע לסכום גבוה בהרבה מן הסכום שקיבל מן המפרסמים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-10-5240 גלסברג נ' האפרתי ואח'

ת"ק 12-01-34799 גלסברג נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני :

9. בנסיבות אלו, גם אם תתקבל טענת המבקשים כי מדובר בקנס מירבי להפרה (ומדובר
 בטענה כבדת מדקל) לא יהא בכך כדי לייתר את הדיון לגופו של עניין שכן גם לגישתם התובע יהא
 זכאי לפער שבין הקנס החוקי לבין הפיצוי שקיבל בפועל. אין אפוא כל טעם בחשיפת הסכמי הפשרה
 בשלב זה, אולם ברי כי אם בסופו של יום תתקבל התביעה נדרש לשאלת הפיצוי המקסימאלי,
 ובמידת הצורך ידרש התובע לספק ראיות טובות לפיצוי שקיבל, בין בחשיפת ההסכמים ובין בדרך
 אחרת. בשלב זה אין בכך צורך והדבר אינו נדרש להגנת המבקשים.
10. **סוף דבר** : לא מצאתי טעם שיצדיק חשיפת הסכמי הפשרה שבין התובע לבין המפרסמים.
 אי-חשיפתם אינה פוגעת בזכויות המבקשים או ביכולתם לכלכל הגנתם בסוגיית החבות שטרם
 הוכרעה ואף לא בסוגיית הפיצוי אם תתקבל התביעה.
11. הבקשה נדחית. המבקשים ישאו בהוצאות התובע בסך של 2,000 ₪ ללא קשר לתוצאות
 החליף.

על מנת לבחון את סדרי ההליכים להמשך נקבע דיון בנוכחות הצדדים ב-11:30 27/9/12.
המזכירות תקבע את הדיון ביומו.
 הצדדים רשאים להגיש בקשה להסדר דיוני, כולל שמות עדים שברצונם לזמן לדיון ההוכחות.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ב, 07 ספטמבר 2012, בהעדר הצדדים.

רמי חיימוביץ, שופט